अवकीसर्री तथा रोगी न्यूने चाक्ने तथाधिके। पौनर्भवस्तवा काणः कुल्डो गोलोऽय पुचक ॥ २६ ॥ मिच भुक् कुनखी स्तीयः श्यावदन्तो निराकृतिः। अभिशस्तस्तु तातेन पिशुनः सोमविक्रयी॥ २७॥ कन्यादूषियता वैद्यो गुरुपिचोक्तयोक्काकः। भ्रतकाथ्यापको मिषः परपूर्व्वीपतिस्तथा ॥ २८॥ वेदोज्कोऽयाम्मिसन्यागी रुषसीपतिदृषितः। तयान्ये च विकर्मास्या वर्ज्याः पिच्येषु वै दिजाः ॥ २८ ॥ निमन्त्रयेत पूर्वेद्यः पूर्वोक्तान् दिजसत्तमान्। दैवे नियोगे पिच्ये च तांस्तथैवोपकल्पयेत्॥ ३०॥ तैय संयतिभिर्भाव्यं यथ श्राइं करिष्यति। श्राहं दत्वा च भुक्ता च मैथुनं योऽनुगक्कति ॥ ३१॥ पितरस्तु तयोर्मासं तस्मिन्नेतिस शेर्ते। गता च योषितं श्राहे यो भुङ्क्ते यश्व गच्छति ॥ ३२॥ रेतोमूचकृताचारास्तन्त्रासं पितरस्तयोः। तसात् प्रथमं कार्यं प्राज्ञेनोपनिमनाएं ॥ ३३॥ अप्राप्ती तहिने चापि वर्ज्या योषित्यसङ्गिनः। भिष्ठार्घमागतान् वापि काले संयमिनी यतीन्॥ ३४ ॥ भोजयेत् प्रणिपाताचैः प्रसाच यतमानसः। यसैव गुक्तपक्षादै पितृगामसितः प्रियः ॥ ३५ ॥ तयापराच्चः पूर्वाच्चात् पिष्टृगामतिरिचते। संपूज्य खागतेनेतानभ्युपेतान् यहे दिजान्॥ ३६॥